

Peep in , peep out...

Accessori del tot imprescindible en l'equipament del compost, el *peep* (o visor de corda) s'escull i instal·la amb coneixement de causa.

El retorn a la sala

Sistemàticament, al tornar-nos a entrenar i competir en sala, ens tornem a trobar barallant-nos amb la posició del *peep* sobre la corda del nostre politges. Si hem treballat bé a l'aire lliure, la trobarem segurament en una posició massa baixa pels requeriments del tir a 18 metres. La sensació serà la d'estar una mica comprimits pel nostre arc, gaire bé com si haguéssim tirar en sota-obertura fins a aquell moment. Segurament haurem de tombar el coll per trobar el forat del *peep* i poder-hi veure a través, i això inevitablement repercutirà en el tir creant una mena de malestar general amb marcades dificultats per mantenir l'apuntat. No cuiteu amb presses a tocar l'obertura, només empitjoràrieu les coses. Alçar la posició del *peep* uns mil·límetres al passar de l'aire lliure a la sala resulta una qüestió gaire bé "biològica", a menys que l'ajustat anterior no s'hagués fet segons les exigències del tir de Camp, que tal vegada pot portar a una situació pròxima a la que demana la sala.

Primer que res

Hi ha prioritats tècniques que haurien de prevaldre sempre que ens posem a jutjar les característiques i la posició del *peep*. La primera és sense cap mena de dubte de caràcter executiu i condiciona extraordinàriament la valoració de la posició sobre la corda del nostre primer auxili en la mira. Necessàriament, de fet, per a poder discernir adequadament aquests paràmetres abans haurem d'haver portat a terme totes les operacions necessàries per a un correcte procés de tracció. Després haver "obert l'arc" ens preocuparem d'arribar a l'ancoratge (o com en vulgueu dir) que havíem identificat com a ideal, i per acabar, buscarem l'acostumat contacte de la corda al nas. Només en aquest moment podrem anar a mirar pel forat del *peep*, estant raonablement segurs d'haver reconstruït el millor possible, i sobre el mateix pla, l'hipotètic triangle que té per vèrtex el culatí, l'ull, i el forat del *peep*.

Pertorbar l'ordre d'adquisició d'aquestes referències crea un marcat desordre executiu, que normalment s'identifica en aquelles sensacions de sota o sobre-obertura de les que sovint els tiradors es queixen entre una sessió de tir i l'altre, si no és que a més ho fan al canviar de distància en un mateix torneig. Intuitivament es podria pensar que un canvi de posició en l'alçada del *peep* a cada situació diversa, o tenir un altre arc ajustat per a les "curtes" en comptes de per a les "llargues", pugui resoldre el problema. La prudència aplicativa ens diu però que aquestes solucions esdevindrien excessivament elaborades (o costoses en el segon cas) per a poder ser adoptades. El respecte a la cronologia de l'adquisició dels contactes a la cara sabrà en canvi reduir sensiblement els problemes descrits més amunt.

Atenció, perdre el control d'aquesta petita subseqüència és molt més fàcil del que es creu, i de fet passa normalment fins i tot a tiradors d'alt i altíssim nivell. Aquest fenomen es veu com una mena de malaltia professional que es pot però prevenir

tranquilament amb un control específic periòdic. En resum n'hi ha prou amb recordar-ho, encara que dir-ho sigui més fàcil que fer-ho.

En bona part tenir el *peep* a una alçada donada no assegura de fet la rèplica del mateix ancoratge així com de la resta l'adquisició repetitiva d'aquest no garanteix a priori que l'ull acostumi a estar alineat amb el forat del *peep*, així no us queda més que posar una mica d'ordre.

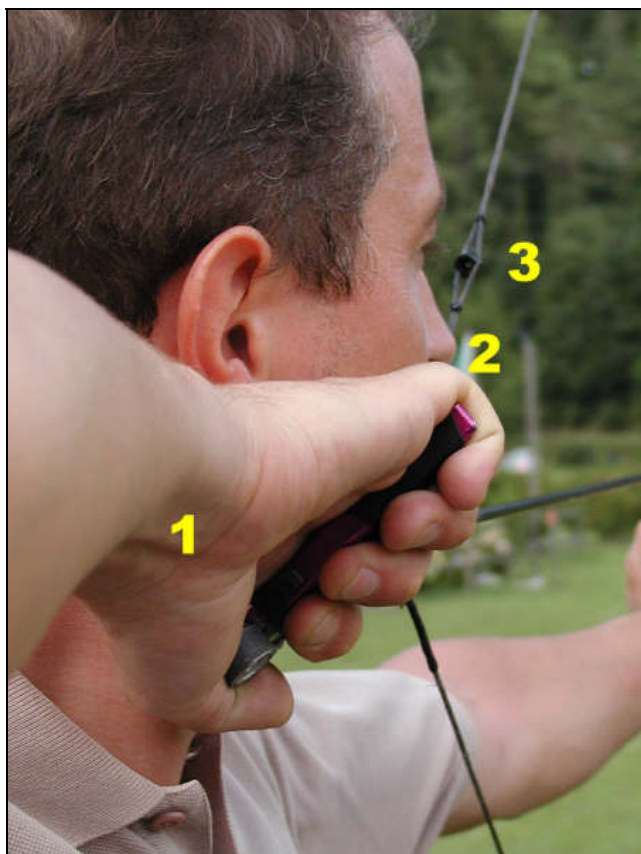

Foto 1

La cronologia dels contactes a la cara és determinant en el posicionament del *peep*. Sense haver arribat a la completa obertura de l'arc, i per tant a l'ancoratge (1), a més del contacte del nas a la corda (2), no es podrà tenir la certesa d'haver desenvolupat correctament l'acció, i menys per tant de l'eventual posició del *peep* sobre la corda. Només després d'haver consolidat les referències a la cara podrem mirar a través del *peep* (3) estant raonablement segurs que el nostre ull d'apuntar estigui posat de manera adequada i constant respecte d'aquest.

Segon punt

El diàmetre del forat del *peep* té la seva importància, una obvietat que convé no oblidar. És important perquè la seva relació amb el factor d'augment de la lent, amb les dimensions de la lent, amb la distància que separa l'ull del mateix forat, i amb la distància que la lent estigui d'aquest, influirà en la qualitat de la imatge que percebrem. Desenfocada, nítida, més o menys lluminosa, la diana que veurem ens convindrà més o menys segons les nostres tendències naturals, i els mateixos efectes tindrà per altra part sobre el punt de mira que haurem escollit (punt més o menys gran, cercle, color, contrast). Obviament haureu de fer unes quantes proves, però serà un temps ben invertit, us ho asseguro. Escolliu un sistema que us deixi tranquils, que no emfasitzi els vostres moviments naturals mentre dura l'apuntat, i perquè no potser canvieu-los durant l'entrenament, només per a donar-vos una beneficiosa experiència que us aclareixi encara més el que resulta millor per a vosaltres sota aspecte. Estimular habilitats diverses no pot fer més que beneficiar el conjunt.

Però tornant a les dimensions del forat del *peep*, es donarà una prioritat absoluta al fet que sigui bastant gran per a poder inscriure tota la lupa durant la col·limació. L'halo de llum que contornejarà el marc de la lent ens permetrà de fet poder-la centrar

perfectament dins el forat del *peep*, situació irrenunciable per a un correcte ús del sistema de mira. Si no fos així, no podríem controlar aquells errors d'impacte que inevitablement es presentarien sempre que la lent es trobés ocasionalment desplaçada en el pla horitzontal o en el vertical. L'alternativa seria fer possible el centrat enganxant un cercle sobre la lent que servís a aquest propòsit. Possible, però no preferible. De quanta llum ens cal al voltant de la lent en dóna bon detall la foto, després sens dubte també aquí prevaldran les preferències personals i les exigències pròpies de la disciplina practicada.

Foto 2

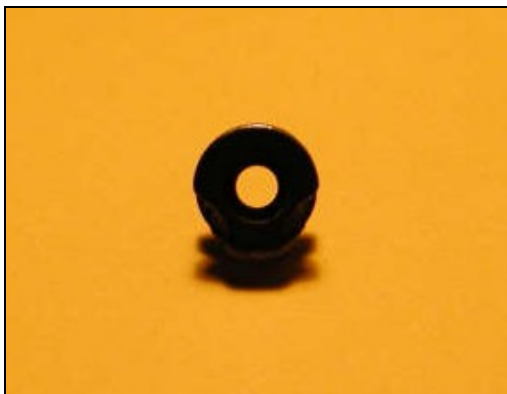
En el moment de la col·limació és absolutament necessari que la lent estigui prou inscrita en el forat del *peep*. Un halo de llum de les dimensions que es veu a la foto hauria de ser suficient i garantir la necessària precisió. Sempre que la lent no fos perfectament centrada en el forat incorrerem en importants desviacions en l'impacte de la fletxa.

Proves

Tal com ja s'ha dit caldran algunes proves, i tal vegada també una bona dotació de material específic. Recordeu que un a *peep* d'alumini econòmic se li pot engrandir el forat central amb el simple ús d'una petita llima rodona, o que a un suport de lupa massa petit s'hi poden posar, per exemple, petites gomes elàstiques pels cabells que n'engrandiran el perfil, però naturalment no serveix que sigui jo qui inspire la vostra inventiva.

Podreu també jugar, a títol de prova, avançant o enretirant la prolongació del visor, però espereu-vos variacions més aviat sensibles sobre el focus i l'engrandiment. Després, amb calma, procediu amb les noves adquisicions si resulten necessàries. Quan trebal·leu sobre la corda en funció de la posició del *peep* adopteu eines específiques o al límit una mica de prudència italiana procurant-vos instruments que us puguin ajudar a obrir la corda i separar grups de fils o part d'aquests sense fer mal al filat. Sovint per a intervencions ràpides i urgents (els entrenadors en saben d'això) n'hi pot haver prou amb una pinça d'obertura inversa amb les puntes arrodonides del tipus usat per treure els anells de seguretat dels eixos del politges. Recordeu per últim que el *peep* perd la seva posició inicial sobre l'horitzontal (gira malament) per motius que poden estar relacionats amb l'allargament de la corda, de l'entorxat, o del *D loop* si és que en feu servir. Verifiqueu les mesures del vostre arc i de l'obertura cada vegada que s'hagi de fer una intervenció d'aquestes. En cas necessari restabliu els valors

correctes sobre l'equipament tan aviat com sigui possible abans de procedir a la posició definitiva del *peep*.

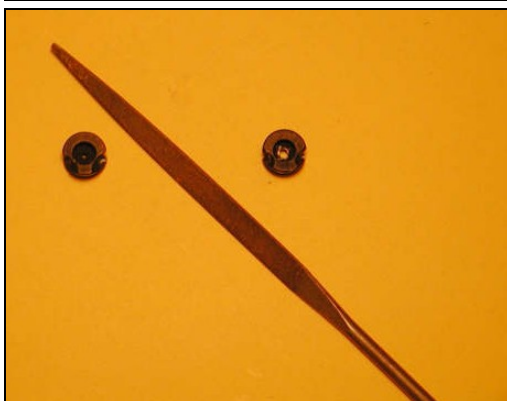
Fotos 3 i 4

Al canviar el diàmetre del forat en la nostra *peep*, canviarà l'enfoc de la diana. Un mateix arquer amb idèntic equipament podria tenir necessitat d'un forat de diàmetre diferent segons l'especialitat practicada (tir a diana, sala, camp).

Foto 5

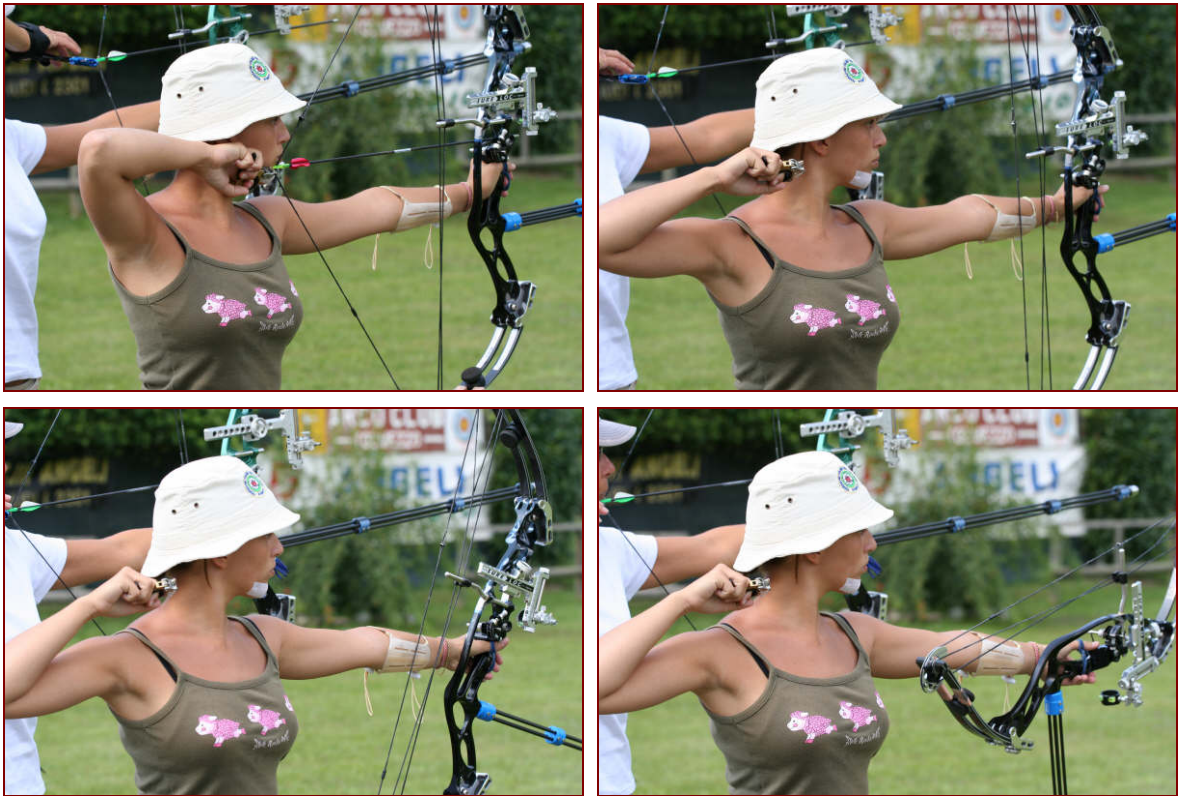
Amb una simple petita llima es podrà variar el diàmetre del forat d'una *peep* econòmica fins a trobar l'òptim. Només amb les idees ben clares tindrà sentit l'adquisició d'un *peep* tecnològicament més avançada (intercanviabilitat).

Fotos 6 i 7

Els utensilis que usarem per a instal·lar el *peep* sobre la corda, i per eventualment ajustar-ne la rotació no hauran de danyar els fils de la corda. A més de les eines expressos al comerç, hi ha pinces d'obertura inversa que resolen perfectament el tema, i que es poden trobar en qualsevol ferreteria. Obviament les seves puntes hauran de ser arrodonides.

Fotos 8 a 11

Una posició adequada del *peep* sobre la corda afavorirà el desenvolupament d'un tir fluid i absent de tensions. Les reaccions a la deixada d'equipament i tirador podran resultar molt indicatives en aquest cas.

Tiziano Xotti

ARCO, n°6, 2005, pg. 46

Traduït per Josep Gregori